

Ἡ μὴς Ἰσαδώρα Δουγκαν μετὰ τῶν μαθητρίων της.

IBAN ΤΟΥΡΓΕΝΙΕΦ

ΧΑΜΠΛΕΤ ΚΑΙ ΔΟΝ - ΚΙΧΩΤ^{*)}

Εἰς τὰς πρὸς τὴν γυναῖκα σχέσεις τῶν δύο τύπων ἐνυπάρχει ἐπίσης μεγάλη σημασία.

Ὁ Δὸν-Κιχώτ ἀγαπᾷ τὴν Δουλτσινέαν, ἀνυπαρκτον γυναῖκα, καὶ εἶν' ἐτοιμος δι' αὐτὴν ν' ἀποθάνῃ.

Ἀγαπᾷ ἰδανικῶς, ἀγνῶς, τόσον ἰδανικῶς, ὥστε οὔτε ὑποπτεύει ἂν ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦ πάθους του δὲν ὑπάρχει διόλου· τόσον ἀγνῶς ὥστε, ὅταν ἡ Δουλτσινέα ἐμφανίζεται πρὸ αὐτοῦ ὡς ἄξεστος καὶ ρυπαρὰ χωρική, ἀπιστεῖ εἰς τοὺς ἰδίους του ὀφθαλμούς καὶ τὴν ἐκλαμβάνει ὡς μεταμορφωθείσαν ὑπὸ μοχθηροῦ τινος μάγου. Ἡμεῖς αὐτοὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας συνέβη, κατὰ τὰς περιπλανήσεις ἡμῶν, νὰ ἴδωμεν ἀνθρώπους θνήσκοντας διὰ τινὰ Δουλτσινέαν, ἐπίσης ἀνυπαρκτον, ἢ διὰ κάτι τι ἀγροίκον καὶ πολλὰκις ρυπαρόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔβλεπον τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἰδανικοῦ των, καὶ τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ ὁποίου ἐπίσης ἀπέδιδον εἰς τὴν ἐπίδρασιν μοχθηρῶν, παρ' ὀλίγον νὰ εἰπώμεν, μάγων—μο-

χθηρῶν περιστάσεων καὶ ἀτόμων. Τοὺς εἶδομεν αὐτοὺς, καὶ ὅταν λειψῶσιν οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι, ἅς κλεισθῇ διὰ παντὸς τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας· δὲν θὰ ἔχῃ τί ν' ἀναγνώσῃ τις ἐν αὐτῷ. Σαρκεικοῦ αἰσθήματος οὔτε ἔχνος ἔχει ὁ Δὸν-Κιχώτ· τὰ ὀνειροπολήματά του ὅλα εἶνε αἰδήμονα καὶ ἀναμάρτητα καὶ εἶνε ἀμφίβολον ἂν εἰς τὰ μύχια τῆς καρδίας του ἐλπίζῃ εἰς τελειωτικὴν μετὰ τῆς Δουλτσινέας ἔνωσιν, ἀμφίβολον ἂν καὶ δὲν φοβῆται ἀκόμη τὴν ἔνωσιν αὐτήν.

Ὁ δὲ Χάμλετ, ἀγαπᾷ ἄρᾳ γε ;

Αὐτὸς οὗτος ὁ εἰρωνικός του δημιουργός, ὁ βαθύτατος γνώστης τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ἀπεφάσισεν ἄρᾳ γε νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐγωιστὴν, τὸν σκεπτικόν, τὸν πετισμένον μὲ ὅλον τὸ ἀπισυνθετικὸν δηλητήριο τῆς ἀναλύσεως—ἔρῳσαν, ἀφωσιωμένην καρδίαν ; Ὁ Σαίξπηρ δὲν ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίφασιν ταύτην καὶ ὁ προσεκτικὸς ἀναγνώστης ἀκόπως δύναται νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Χάμλετ εἶνε ἄνθρωπος φιλήδονος—ἀσελγὲς μάλιστα ἐν τῷ κρυπτῷ—(ὁ αὐλικὸς Ριζενκράντς εὐλόγως

^{*)} Συνέχεια.